

AKTUALNA TEMA

PREDLOG
ljudskim odborom

Ob političnih odborov ljudskih odborov, ko se na zborih volivcev in na političnih konferencah izčrpno razpravlja in govori o delu odborov in funkcioniranju demokratičnega mehanizma komun in skupnosti komun, ko se ugotavljajo uspehi, analizirajo izkušnje in določajo prihodnje naloge, se nam zdi, da ni odveč, če postavimo vprašanje, o katerem velja razmisliti in mu poskusiti najti rešitev v prihodnji praksi novih ljudskih odborov.

Kljub pomembnim uspehom, ki so bili doseženi v izpopolnjevanju delovnih metod posameznih zborov ljudskih odborov in ljudskega odbora v celoti, se nam namreč zdi, da je tudi pri sedanjih predpisih, funkcijah in pristojnostih predstavnih, politično izorskih in upravnih organov ljudskih odborov možno iti še naprej v ustvarjanju možnosti, da predstavniki organi še bolj popolno zajemajo problematiko in politiko gospodarskega razvoja svoje politično teritorialne enote. Po neki ustaljeni praksi predstavniki organi ljudskih odborov najkompleksneje analizirajo in odredajo politiko gospodarskega razvoja ko pripravljajo in sprejemajo družbene plane. Vprašanje, ki ga postavljamo, pa je naslednje: ali ni možno zagotoviti, da bi imeli predstavniki organi v občinah in okrajih periodične preglede o gibanju gospodarstva svojega kraja, na temelju katerih bi mogli vse leto sistematično spremljati gospodarski razvoj, sprejemati sklepe in izorševati ustrezne ukrepe. Ne bi se spuščali v to, kdo naj bi pripravljali ta poročila, politično izorski ali upravni organi, ker se nam zdi, da to niti ni važno. Bistveno je, zborom ljudskih odborov in odboru kot celoti zagotoviti dejstva o gibanju gospodarstva v občini in okraju, v celoti in redno. Prepričani smo, da bi to predstavnikiškim organom naših občin in okrajev pomagalo, da bi doignili svoje delo na še višjo raven.

Res je, pri tem se moramo nekoliko omejiti. Morda nekateri odbori že delujejo tako. Zaželeno bi bilo, da bi to postalo splošna praksa.

SUROVINSKA
OSNOVA GOSPODARSTVA

Naše gospodarstvo je v dosedanem razvoju zaznamovalo resne uspehe. Posebno pomembne uspehe smo dosegli v graditvi industrije. Lani je industrija dala 2,66-krat večji proizvod kakor l. 1959. Letos kaže v tem pogledu nadaljnji krepak napredek. Računajo, da bi lahko bila njena proizvodnja za več kakor 15 odstotkov večja kakor lani.

Samo povečevanje proizvodnje, posebno industrijske, pa vendarle ne pomeni popolnega potenciala naših povečanih proizvodnih sil. Ta potencial je dejansko po obsegu večji, kakor je tudi po kakovosti drugačnejši v primerjavi s predvojnimi proizvodnimi silami. Dva činitelja pa sta bistvenega pomena zato, da pride potencial naših proizvodnih sil do popolne veljave. Eden izmed teh činiteljev je kakovost delovne sile, količina kvalificiranega dela, ki jo terja sodobno proizvodnje. Drugi činitelj pa je potrebna oskrbljenost s surovinami in drugim pomožnim materialom kakor tudi z energetiko.

Zaostajanje v razvoju teh človeških in predmetnih proizvodnih pogojev je imelo za posledico, da zmogljivosti, posebno nekaterih industrijskih vej, ne izkoriščamo dovolj. Problem je postajal toliko bolj oster, kolikor je, kar se tiče surovin, napeta in deficitarna plačilna bilanca postavljala meje njihovemu uvozu. V gospodarstvu pa so nastajale s tem velike izgube. Ne samo, da je izostajal možni dohodek delovnih ljudi v podjetjih, komunah itd., temveč je tudi vsa država izgubljala zaradi moralnega in fizičnega izrabljanja osnovnih proizvodnih sredstev, ki se gospodarsko ne obnavljajo v novem izdelku.

Tukaj ne bomo govorili o vseh drugih posledicah, ki nastanejo za ekonomiko, če se ne izkorišča njen potencial, če se ne izkoristi »minulo« delo, katerega delež narašča z industrijskim razvojem. Naš namen je, da opozorimo na potrebo po razširitvi surovinske osnove našega gospodarstva iz lastnih virov, da bi v prihodnje dosegli s te materialne strani njeno boljše oskrbljenost.

Zakaj postaja vprašanje aktualno?

Povečanje proizvodnje surovin in drugih pomožnih snovi je vsebovano v sami potrebi po nadaljnjem razvoju naših pro-

izvajalnih sil. Popolnejše izkoriščenje potenciala naših proizvodnih sil — kar je že ena izmed smernic naše gospodarske politike — in nova akumulacija, to je novi objekti, ki jih gradimo ali jih nameravamo graditi prihodnja leta, a zraven tega tudi velike rekonstrukcije, ki jih opravljamo ali pa so pred nami, vse to bo zelo povečalo potrebe po različnih materialih in surovinah. Povečanje obsega proizvodnje sploh povečuje tudi obseg materiala, ki ga predelujemo, od primarne proizvodnje pa do končnih izdelkov, raznih strojev, naprav in sredstev za potrošnjo.

Napisal: Ljubisav MARKOVIĆ

Na koncu je narava tisto izhodno »skladišče«, iz katerega moramo poiskati in vzeti te stalno rastoče količine materiala. Vsaj za največji del tega materiala se moramo obrniti na naše naravno bogastvo.

Prevajanje našega gospodarstva na čedalje bolj sodobno tehnologijo in razvoj potrošnje nas silita, da bolj kakor doslej posežemo v naše naravno bogastvo. To je splošno zakonitost sodobne proizvodne tehnike. Moramo pa upoštevati, da posamezne oblike našega naravnega bogastva, za katere računamo, da jih bomo izkoriščali, niso neizčrpane. Dejansko je pravilnejše, da računamo s skromnim naravnim bogastvom, ki zadostuje za nadaljnji nagli gospodarski razvoj, vendar za ceno znatnih investicij in varčevanja pri gospodarjenju z njim.

Porast predelovalnih zmogljivosti, ki sledi, zahteva širjenje virov raznih materialov za predelavo in ekonomičnost v izkoriščanju teh materialov.

Sedaj se izdelujejo perspektivni plani. Vsak delovni kolektiv kakor tudi teritorialna enota do zveze ugotavlja pogoje in možnosti svojega nadaljnjega razvoja. Po pravici lahko pričakujemo, da bo to vprašanje dobilo ustrezno mesto, tako pri izdelovanju programa graditve kakor tudi pri angažiranju in usmerjanju investicijskih sredstev. Razpravljanje o perspektivnih planih kakor tudi obrazložitev teh planov bosta terjala, da se bo upoštevalo

(Nadaljevanje na 2. strani)